

[Niels Højland]

ren oplyse, hvilke dele af landet der på nuværende tidspunkt er erklæret IBR-frie, samt antallet af besætninger, på hvilke der er konstateret IBR efter bekendtgørelsens ikrafttræden. I denne forbindelse bedes det oplyst, hvor hurtigt reglerne om IBR-ejerattester forventes at kunne afskaffes, hvis det konstateres, at samtlige amter er fri for IBR.

Svar (13/8 91):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg kan på grundlag af en indhentet udtalelse fra Veterinærdirektoratet oplyse følgende:

IBR-infektionen er udryddet i Danmark. Der resterer kun én besætning under restriktioner, og disse forventes ophævet om få uger. Bekendtgørelse nr. 95 af 19. februar 1991 om IBR-infektion bygger på denne situation og angår overvågning af IBR-friheden samt regler til anvendelse ved genintroduktion af infektionen.

Danmark har anmodet EF-Kommissionen om anerkendelse af status som IBR-fri med mulighed for at kunne stille særlige krav ved import af kreaturer.

Der vil altid være risiko for reintroduktion af IBR, og den kan ukontrolleret spredes meget hurtigt. Dette gælder også – om end i mindre grad – såfremt Danmark opnår anerkendelse af den særlige status.

I henhold til IBR-bekendtgørelsen kræves ved handel med levedyr, at dyrene er mærket med CKR-øremærker som entydig identifikation, samt at de ledsages af ejererklæringer om, at de er fri for IBR. Formular til erklæringerne udleveres uden omkostninger for ejeren gennem Danske Mejeriers Fællesorganisation. Kendskab til kvægbesætningernes IBR-status hviler på kvartalsvise mælkeprøveundersøgelser af samtlige malkekvægsbesætninger og blodprøveundersøgelse af hvert sjette slagtedyr over 8 måneder gammelt. Disse undersøgelser udgør sammen med omsætningsreglerne og anmeldelsespligten vedrørende IBR det nødvendige grundlag for overvågningen af den fortsatte IBR-frihed.

De nugældende regler er således som anført nødvendige for at forebygge en fornyet udbredelse af IBR-infektion.

Spm. nr. S 803

Til udenrigsministeren (31/7 91) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Vil udenrigsministeren orientere om situationen for de sultende etiopiere i lejre i det sydøstlige Etiopien og oplyse, om situationen giver anledning til overvejelser om ekstraordinær hjælp?«

Grundelse

FN's flygtningehøjkommissær, Sadoko Ogata, har ifølge Kristeligt Dagblad den 24. juli 1991 besøgt området. En ernæringsekspert fra UNHCR forventer, at omkring halvdelen af børnene under 5 år vil dø af underernæring. Situationen var meget værre, end Sadoko Ogata havde forventet. Hun vil på den baggrund forsøge at lægge pres på donorlandene for at få penge til arbejdet for de etiopiske flygtninge. UNHCR har ifølge Kristeligt Dagblad søgt om 15 mio. dollars, men indtil nu er der ikke kommet en eneste dollar.

Der er alvorlige, tragiske flygtninge- og sultsituationer mange steder i verden. De søges til stadighed afhjulpet med hjælp fra andre lande. Men opstår der som i Etiopien et akut behov for forstærket hjælp, må donorlandene være indstillet på at yde en ekstraordinær indsats.

Svar (15/8 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som følge af borgerkrig og tørke er store dele af Afrika præget af alvorlige sulttilstande. Værst ramt er Afrikas Horn og herunder Etiopien, hvor høstudbyttet mange steder er svundet ind til en tiendedel af det sædvanlige, og hvor hungerkatastrofen i flere områder vurderes til at være værre end den tilsvarende i 1984-85.

Flere rapporter vurderer, at 30-31 millioner mennesker i Afrika vil være direkte truet af sult i år, heraf alene knap 7 millioner i Etiopien. En samlet FN-appel for Afrikas Horn fra juli måned i år omtaler Etiopien som landet med de største nødhjælpsbehov.

FN har udsendt en samlet appel om ca. 680 mio. US-dollars til hjælpearbejdet i Etiopien i 1991. FN's Flygtningehøjkommissærs (UNHCR's) andel af appellen er på knap 119 mio. US-dollars til organisationens programmer for hen ved 1,2 millioner af de berørte 7 millioner mennesker. Disse er enten flygtninge fra Sudan (ca. 150.000) og Somalia (ca. 600.000)